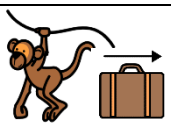
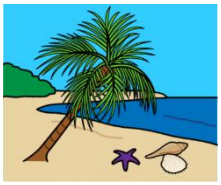
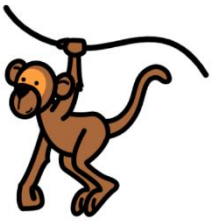
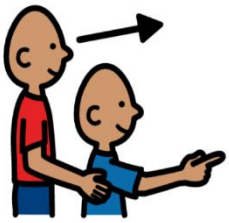
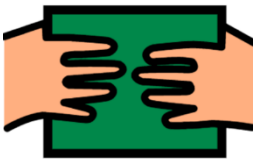
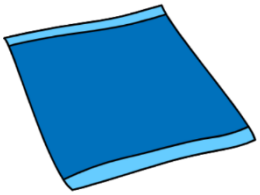
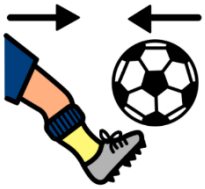
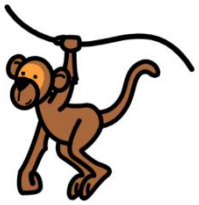
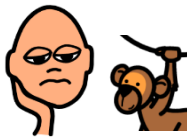
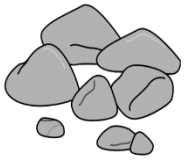
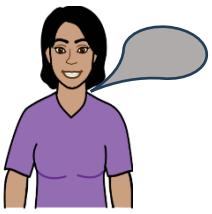
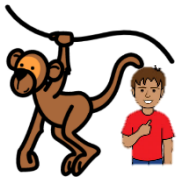
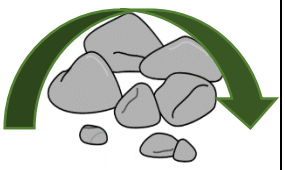
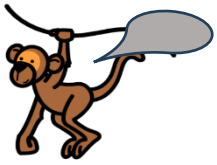
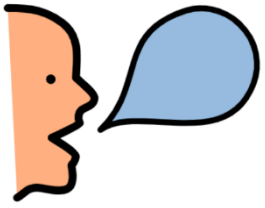
RIDEX
Co-funded by the Erasmus+ Programme of the European Union

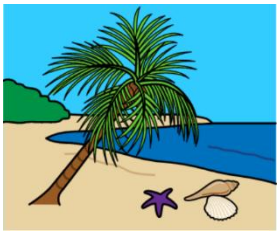
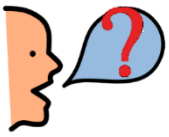
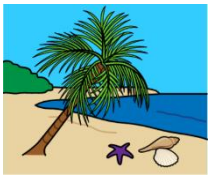
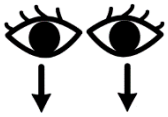
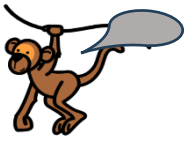
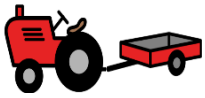
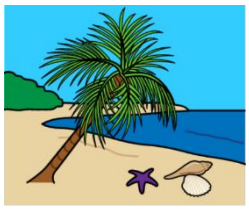

NYARALÁS CINNAMONNAL

A PART NEM SZEMÉTDOMB

 Reggeli után	 mind	 lementünk a tengerpartra.	
 A majom	 meglátott egy műanyag palackot	 és elrúgta.	 „Nézzétek.”
 „Ez egy PET palack	 valaki eldobta.”	 – mondta apa	 szomorúan.
 Apa	 felvette	 és betette	 egy szemetesbe.
 Leültünk	 egy pokrócra.	 A majom egy kisfiúval	 focizott.

 Aztán fürödtünk	 a tengerben.	 A majom	 úszni tanult.
 Majd unatkozni kezdett.	 „Menjetek, nézzetek körül	 a sziklák mögött.”	 – mondta anya.
 Cinnamonnal	 megmásztuk a sziklákat.	 A sziklák mögött	 műanyag szemetet találtunk. Sokat.
 „Mit láttatok?”	 –kérdezte anya.	 „Műanyag szemtet találtunk.”	 – mondta a majom.
 „A szél és a hullámok	 ide hozzák a szemetet	 amit az emberek tengerbe dobnak.”	 – mondtam.

 A majom felemelte a mancsait és	 varázsolt: „Abraka – dabraka!”	 Hirtelen a szél minden műanyagot	 a strandra fújt.
 „Mit csináltál?”	 – kérdeztem ahogy láttam	 a tányérokat, palackokat	 a strandon heverni.
 „Bocsánat.	 De ezt el kell takarítani,	 és itt látják az emberek.”	 – mondta a majom.
 A dolgozók azonnal jöttek	 lapáttal, gereblyével.	 Jött egy kis traktor is pótkocsival.	 Erre gyűjtötték a szemetet.
 Mind takarítottunk.	 Gyorsan tele lett a pótkocsi.	 „Minden tiszta megint.”	 – örültünk.